

Fővárosi Ítéltábla
6.Bf.249/2012/56.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2013. évi december hó 10. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bűnszövetségben elkövetett rablás bűntette és más bűncselekmények miatt **az** és társai ellen indult büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2012. évi január hó 10. napján kihirdetett 18.B.61/2010/345. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

IX. r. vádlott cselekményét

felbujtóként elkövetett zsarolás bűntettének kísérleteként minősíti.

I. r. vádlott büntetését 8 (nyolc) év 6 (hat) hónapi fegyházra és 8 (nyolc) évi közügyektől eltiltásra,

II. r. vádlottét 5 (öt) év 6 (hat) hónapi börtönre és 7 (hét) évi közügyektől eltiltásra,

III. r. vádlottét 5 (öt) év 8 (nyolc) hónapi fegyházra és 6 (hat) évi közügyektől eltiltásra,

IV. r. vádlottét 5 (öt) évi fegyházra és 6 (hat) évi közügyektől eltiltásra,

IX. r. vádlottét 350 (háromszázötven) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti.

IX. r. vádlottal szemben az egy napi tétel összegét 500 (ötszáz) Ft-ban állapítja meg.

A kiszabott 175.000 (egyszázhetven-ötezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 350 (háromszázötven) napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

E vádlottat érintően a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

I. r. és II. r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztések tartamába.

A másodfokú eljárásban 247 120 (kettőszáznegyvenhétezer-százhusz) forint bűnügyi költség merült fel, amelyből a XVI. r. vádlottat 30 960 (harmincezer-kilencszázhatvan) forint, a XVII. r. vádlottat 29 200 (huszonkilencezer-kettőszáz) forint, a XVIII. r. vádlottat 30 960 (harmincezer-kilencszázhatvan) forint terheli, a fennmaradó 156 000 (százötvenhatezer) forintot az állam viseli.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú ítélet ellen **az** I. r. vádlott - az irány megjelölése nélkül -, a védője elsődlegesen téves jogi minősítés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A védő arra hivatkozott, hogy a zsarolás büntette törvényi tényállási elemeinek hiányában nem lehet e bűncselekményt védence terhére megállapítani, ahogy a rablás büntettének elkövetését sem. A másodfokú tárgyaláson a védő arra az álláspontra helyezkedett, hogy **az** I. r. vádlottal szemben kedvezőbb a 2012. évi C. törvény, ezért ennek alkalmazását indítványozta, hangsúlyozva a vádlott megbánását.

Az I. r. vádlott az ítéletábrához írt beadványában részletesen indokolta a jogorvoslatát, amelyben sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság **az** III. r. vádlott vallomását fogadta el, vitatta a 3. tényállási pontban megállapított bűncselekmény rabláskénti minősítését, továbbá a büntetésének az enyhítését kérte. Ezen túl az 1. tényállásban megállapítottakkal kapcsolatban a tanúk újbóli, tárgyaláson történő kihallgatását is szükségesnek tartotta.

az II. r. vádlott - szintén az indokokra hivatkozás nélkül -, a védője enyhítés céljából élt fellebbezéssel. Utóbb a vádlott beadványában részletesen is indokolta a perorvoslatát, kitérve ebben az „egyres vádlott-társainak” - álláspontja szerint - enyhe ítéleteire, ezért saját büntetésének enyhítését kérte, a fegyházfokozat helyett egyel enyhébb - börtön fokozat - alkalmazása mellett. A védője írásban szintén indokolta a fellebbezését, rámutatva az elsőfokú ítélet belső aránytalanságaira, melynek következtében a büntetés enyhítése mellett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megváltoztatására is indítványt tett figyelemmel a vádlott őszinte, tettét megbánó megnyilvánulására.

A távollévő **az** III. r. vádlott védője elsősorban felmentés, másodsorban a büntetés jelentős enyhítése végett élt jogorvoslattal. Másodfokon a védő arra hivatkozott, hogy a 3. tényállási pontban rögzített cselekmény során a III. r. vádlott nem látta, amikor **az** I. r. vádlott megütötte a sértettet, ezért szándéka az erőszak alkalmazását nem fogta át. Az 5. tényállási pont vonatkozásában álláspontja szerint a szándékot sem lehet egyértelműen beazonosítani, ezért e cselekmény jogi minősítése lopás, amelyben **az** legfeljebb, mint bűnsegéd játszott szerepet.

Az ugyancsak távollévő **a** IV. r. vádlott védője téves jogi minősítés miatt, és a büntetés enyhítése céljából jelentett be fellebbezést. A másodfokú eljárásban kifejtette, hogy a bűnsegédnek tudnia kell, hogy milyen bűncselekményhez nyújt segítséget. A 3. tényállási pontban rögzített cselekmény vonatkozásában - véleménye szerint - ez hiányzott, hiszen a Volvo személygépkocsi távolabb állt a helyszíntől, így az I. és III. r. vádlottak minőségi túllépéséért **a** IV. r. vádlott nem tehető felelőssé.

A nyomozati szakban és az elsőfokú eljárásban is távollévő **a** IX. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése végett élt a fellebbezéssel. A másodfokú eljárásban arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, mert a

perbíróóság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. A másodfokú tárgyaláson **a** IX. r. vádlott részletes vallomást tett, amit - véleménye szerint - igazolt és alátámasztott - ugyancsak a másodfokú eljárásban kihallgatott - tanú, ezért a IX. r. vádlott büntetőjogi felelőssége kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, felmentése válik szükségessé. Másodlagosan olyan joghátrány alkalmazását kérte az ítéletétől, ami nem töri ketté védené életét.

az XI. r. vádlott felmentés, a védője elsősorban felmentés, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. **az** XI. r. vádlott azonban a másodfokú eljárásban 2013. október 7. napjára kitűzött tárgyalási határnapon nem, míg 2013. december 10. napján csak több órás késéssel jelent meg a bíróság előtt, amikor már az ügye a Be. 308. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel a jelen büntetőügytől elkülönítésre került a Be. 72. §-ának (3) bekezdése alapján. Ebből értelemszerűen következik, hogy a másodfokú bíróság e vádlottal szemben nem hozott érdemi határozatot, minthogy a felülbírálat az elkülönítés miatt rá nem terjedt ki.

a XVI. r. vádlott - az irány megjelölése nélkül -, a védője elsősorban felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése céljából élt fellebbezéssel. A tárgyaláson hangsúlyozta a védő, hogy a védené az elkövetés pillanatában nem volt tisztában a társai szándékával és tettével, ekként a kétséget kizáróan nem bizonyított tények nem értékelhetők a terhére.

A távollévő **a** XVII. r. vádlott védője téves jogi minősítés és enyhítés érdekében jelentett be jogorvoslatot, míg **a** XVIII. r. vádlott és a védője kizárólag felmentésért fellebbeztek.

a XVII. r. vádlott védőjének álláspontja szerint a felbujtói alakzat megállapítása nem lehetséges, hiszen a társakban a bűncselekmény elkövetésének szándéka már korábban kialakult. Legfeljebb a bűnszegédi bűnrészesség megállapítására van lehetőség.

a XVIII. r. vádlott védője hangsúlyozta, hogy nem nyert kellően alátámasztást az, hogy a védené pontosan mi célból bocsátotta rendelkezésre a mikrobuszt, s az sem, hogy a vádlott-társak milyen mértékben avatták be abba, hogy mi fog történni a helyszínen, ennek folytán a felmentésére tett indítványt. A másodlagosan előterjesztett, az enyhítésre irányuló fellebbezési kérelem körében az időmúlást, a sértetti nyilatkozatot és a vádlott megváltozott személyi körülményeit kérte figyelembe venni.

Az ügyész valamennyi vádlottra tudomásul vette a törvényszék ítéletét.

A másodfokú tárgyalás eredményeként a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője továbbra is fenntartotta a Bf.696/2012/1. számú átiratában írtakat, amelyben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Utalt ezen túl arra, hogy **a** IX. r. vádlott fellebbezési eljárásban történt kihallgatása és e körben **a** tanú vallomása nem ingatta meg e vádlott bűnösségét a terhére rótt bűncselekményben, tekintettel **a** VII. r., **a** VIII. r., továbbá **az** XI. r. vádlottak terhelő vallomásaira. Perbeszédében kitért arra is, hogy álláspontja szerint **az** I. r., **a** II. r., **az** III. r., **a** IV. r., valamint **a** IX. r. vádlottak esetében a 2012. évi C. törvény (új Btk.) a kedvezőbb - a feltételes szabadságra bocsátást szabályozó rendelkezések miatt -, ezért e törvény alkalmazására tett indítványt ezen vádlottak vonatkozásában azzal, hogy nem lát lehetőséget a kiszabott büntetések enyhítésére.

Mivel az ügyész valamennyi vádlottat érintően tudomásul vette az elsőfokú bíróság döntését, ezért **a** V. r., **a** VI. r., **a** VII. r., **a** VIII. r., **a** X. r., **a** XII. r., **a** XIII. r., **a** XIV. r., **a** XV. r. és **a** XX. r. vádlottakkal szemben a törvényszék ítélete első fokon jogerőre emelkedett, így ezen vádlottakra a Be. 349. §-ának (1) bekezdése értelmében a jelen felülbírálat nem terjedt ki, ahogy az elkülönítés következtében **az** XI. r. vádlottra sem. E törvényhely (2) bekezdésére figyelemmel a felülbírálat az első fokon jogerőssé vált felmentő rendelkezésre sem vonatkozik **az** II. r. vádlottal kapcsolatban.

A másodfokú bíróság a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakra figyelemmel nyilvános ülést tűzött 2013. október 7. és október 10. napjára.

2013. augusztus 23. napján a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság tájékoztatta a Fővárosi Ítéltáblát, hogy **a** IX. r. vádlott - más ügyben kiadott elfogató parancsa eredményre vezetett, lakcíme ismertté vált, idézhető. Ezt követően **a** IX. r. vádlott 2013. szeptember 19. napján telefonon jelezte az ítéltáblának, hogy meg kíván jelenni az idézésre. Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 531. §-ának (5) bekezdése alapján tárgyalást tartott, és kihallgatta **a** IX. r. vádlottat, aki tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, és arra hivatkozott, hogy emlékezete szerint 2008. május közepétől - más nyilatkozata szerint 2008. tavasza, nyara óta - S.ban tartózkodott. Állítása szerint a találkozta B.-en egy benzinkútnál, vagy az egyik áruház parkolójában **a** VIII. r. vádlottal, akiről tudta, hogy sértettnél dolgozik. Ekkor hangzott el **a** VIII.r. részéről „... szeretné ezt a sértettet valahogy megválni.”. **a** IX. r. vádlott tiltakozott ez ellen. Állítása szerint a találkozó helyszínén álltak még többen is, akikkel **a** VIII.r. beszélt, de őket **a** nem tudta beazonosítani.

E vádlott indítványt tett **a** barátnője, míg a védője az ügyben jogerősen elítélt **a** VIII. r. vádlott tanúkénti kihallgatására.

Az ítéltábla **a** VIII. r. terhelt kihallgatására tett indítványt elutasította, hiszen ugyanaz a személy egy eljárásban belül eltérő eljárásjogi pozíciókat nem tölthet be. Elutasította **az** I. r. vádlott tanú kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát is. Az elsőfokú eljárásban megismerte a bizonyítékul értékelt tanú nyomozati és írásbeli vallomását, azokra észrevételeket tehetett (1. tényállással kapcsolatban), ezért nem volt indoka a bizonyítás továbbfejlesztésének. Ugyanakkor 2013. december 10. napján tanúként kihallgatta a **a** IX. r. vádlott által előállított Jónás Tímeát, aki a vádbeli bűncselekmény elkövetése idején **a** IX. r. vádlott élettársa volt, s nem élt a mentességi jogával.

A tanú nyilatkozatával alátámasztotta **a** IX. r. vádlott vallomását, utalva arra, hogy a gépkocsiban maradt, ezért a beszélgetést nem hallotta, de tapasztalta, hogy kis idő múlva **a** IX.r. vádlott mérgesen kiabálni kezdett. Később tudta meg az élettársától, hogy **a** VIII.r. a saját főnökét szerette volna meglopni. Elmondta továbbá, hogy e találkozói időpontjára nem emlékszik, de 2008. május elején együtt utaztak ki **IX.r. vádlottal** Sba. Arra sem tudott nyilatkozni, hogy a város melyik részén és milyen konkrét helyszínen került sor erre a találkozóra. **a** IX. r. vádlott és a tanú nem tudta okmányokkal sem igazolni külföldre távozásuk időpontját.

Az ítéltábla a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül az elsőfokú ítéletet. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítást az eljárási szabályok betartásával igen részletesen és körültekintően folytatta le.

E körben a jogorvoslatok sem tartalmaztak kifogást. A tényállást részben a vádlottak terhelő vallomásaira - melyek közül elsődlegesen **a** III. r. vádlott vallomását fogadta el -, a kihallgatott tanúk nyilatkozataira és a tárgyaláson ismertetett bizonyítékokra alapozva állapította meg. A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében megvizsgálta, azokat értékelte, s ennek tükrében alakította ki az álláspontját abban a tekintetben, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el, illetőleg melyeket nem tekintett irányadónak, s vetett el. Indokolási kötelezettségét lényegre törően és a szükséges mértékben teljesítette, meggyőző, logikus érvekkel támasztotta alá bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét.

A másodfokú tárgyaláson foganatosított bizonyítás, és a törvényszék által elfogadott bizonyítékok, továbbá az iratok tartalma alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontjára figyelemmel mindössze a következők szerint egészíti ki és helyesbíti:

a II. r. vádlott szolgálati viszonya 2008. augusztus 19-i hatállyal megszűnt. Időközben a Fővárosi Törvényszék a 2012. március 6-án kihirdetett - 7.b.56/2011. számú ügyben - ítéletével nem jogerősen társtettesként hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette, társtettesként elkövetett testi sértés büntette, lopás vétsége, közokirat-hamisítás büntette miatt 2 év 6 hónapi börtönre, 3 év közügyektől eltiltásra és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

a IX. r. vádlott vendéglátó ipari szakmunkásképző iskolát végzett és felszolgáló szakképzettséget szerzett. S-ban és N-ban szakácssegédként dolgozott. Édesapja sztrókot kapott, ezért tért haza, hogy őt ápolhassa. Munkahelye, jövedelme jelenleg nincs, a megtakarításait éli fel. Elvált családi állapotú. Volt felesége a 10 és 16 éves gyermekeivel Hollandiában él. A gyermekek eltartásához havonta 100-100 euróval járul hozzá. Vagyona nincs.

a XVI. r. vádlott munkahellyel már nem rendelkezik, alkalmi munkából havi 35-40 000 forint jövedelme van.

a XVIII. r. vádlottnak megszületett a 3. gyermeke, ezért 3 kiskorú gyermekről kell gondoskodnia. Alkalmi munkából jelenleg 120-130 000 forint a havi jövedelme.

A 4. tényállási pontban rögzítendő, hogy megérkezésük után **a** XVI. r. vádlott a Seat gépkocsihoz lépett és átvette a kábítószer .

Az így kiegészített és helyesbített tényállás mindenben megalapozott, összhangba került az iratok tartalmával és az indokolással, ezért a Be. 352. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban irányadó.

Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett **az** I. r., **a** II. r., **a** III. r., **a** IV. r., **a** IX. r., **a** XVI. r., **a** XVII. r., valamint **a** XVIII. r. vádlottak bűnösségére.

E körben kell utalni arra, hogy a IX. r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását az 5. tényállási pontban írt cselekménysor kapcsán nem ingatta meg e vádlott másodfokú eljárásban tett vallomása, és az azt alátámasztó a tanúvallomása sem, hiszen okiratokkal nem tudták igazolni külföldre távozásuk pontos időpontját. Vallomásukból még azt sem lehet egyértelműen eldönteni, hogy ugyanarról az esetről vallottak-e, mint amit az ítéleti tényállás 5. pontjában az elsőfokú bíróság megállapított, valamint amely eseményről a vádlott-társak terhelő vallomást tettek. Erre tekintettel a vádlotti és tanúvallomás nem volt alkalmas arra, hogy komoly kétségeket támasszon a VII. r., a VIII. r., valamint a XI. r. vádlottak, a IX. r. vádlottra tett terhelő vallomásaival szemben. Ennek következtében a IX. r. vádlott büntetőjogi felelősségére levont következtetés a másodfokú eljárásban felvett bizonyításra figyelemmel is helytálló volt.

A fellebbezéssel érintett vádlottak cselekményeinek jogi minősítése túlnyomórészt helyes és törvényes. Az elsőfokú bíróságnak az e körben írt, mindenre kiterjedő, részletes indokaival - azok megismétlése nélkül - az ítélet tábla csaknem mindenben és maradéktalanul egyetért.

a IX. r. vádlott cselekményét - osztva a III. r. vádlott 5. tényállási pontban írt cselekményének jogi indokolását (ítélet 78. oldal utolsó bekezdés és 79. oldal 1. bekezdés) - felbujtóként elkövetett zsarolás büntettének kísérleteként minősítette a másodfokú bíróság, eltérve e tekintetben a törvényszék jogi álláspontjától. Hangsúlyozandó, hogy a felbujtói elkövetés megállapítását nem zárja ki, hogy további vádlottak cselekménye is ekként minősül. Az sem kizáró ok, hogy a IX. r. vádlott nem került közvetlen kapcsolatba a tettesekkel, hozzájuk más - általa felbujtott személy útján - kapcsolódott.

A vádirati és az ítéleti tényállás is a televízió készülékek eltulajdonításának felbujtására vonatkozó elkövetői magatartást tartalmazza. a felbujtói tevékenysége kizárólag a televíziókra irányult. Azok elhozatala érdekében a cselekménysor elkezdődött, de végül arra nem került sor. A tévéket a telephelyről kísérelték meg eltulajdonítani, míg a sértettnek tényleges kárt okozó cselekmény a lakásán következett be. Az egész cselekménysor helyszínei elkülönülnek egymástól, a bűncselekmény sértett lakásán vált befejezetté, itt valósult meg teljes egészében a zsarolás büntettének valamennyi tényállási eleme.

Mindezekből az következik az ítélet tábla álláspontja szerint, ahogy a III. r. vádlott esetében e cselekménynek a jogi minősítése helyesen kísérlet, úgy a IX. r. vádlotté is ekként értékelendő. E vádlott a bűncselekményt tettesként/társtettesként megvalósító társainak a felbujtáson túli mennyiségi és minőségi túllépéséért nem vonható felelősségre.

A kifejtettek folytán a III., a IX., a XVI. és a XVIII. r. vádlottaknak és a védőknek felmentésre irányuló perorvoslata nem vezethetett eredményre. A védők a jogi érvelésükben a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság értékelésétől eltérő módon vették számba, ami megalapozott tényállás esetén törvényileg kizárt. A helytálló jogi indokokra figyelemmel az érintett vádlottaknak és védőiknek a cselekmények jogi minősítését támadó fellebbezése sem foghatott helyt. a XVI. r. vádlottra a társai által tett terhelő vallomást megerősíti, hogy e vádlott az átvett kábítószer megtarthatta és meg is tartotta. Az irányadó tényállás 2. pontjában írtakat illetően pedig a XVII. r. vádlott terhére

megállapított felbujtói magatartás nem lehet vitás, minthogy a sértett személyéről és tevékenységéről ő szolgáltatott adatokat.

Az elsőfokú bíróság jórészt helyesen tárta fel a fellebbezésekkel érintett vádlottak javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket. Az ítéletábra ugyanakkor nem értett egyet azzal, hogy a távollévő vádlottak esetében az időmúlást nem, vagy csak kisebb nyomatékval értékelte enyhítő körülményként. A másodfokú bíróság ezért **a** III. r., **a** IV. r., **a** IX. r. vádlottak vonatkozásában a jelentős időmúlást is nyomatékos enyhítő körülményként vette figyelembe a javukra, hiszen a távollétük az eljárás elhúzódására nem volt kihatással, figyelemmel a távollétes eljárás szabályaira. **a** IX. r. vádlottnál enyhítő hatása van a cselekmény kísérleti szakban maradásának és a kiskorú gyermekekről, valamint az idős, beteg szülőről való gondoskodásnak. Ugyanakkor mellőzendő a kettős értékelés tilalma folytán a kezdeményező szerepre utalás a súlyosító körülmények közül, hiszen a felbujtás önmagában kezdeményező magatartás.

a XVIII. r. vádlott vonatkozásában enyhítő hatása van annak, hogy további egy gyermekről köteles gondoskodni.

Itt tér ki arra az ítéletábra, hogy a jogorvoslattal érintett valamennyi vádlott tekintetében az 1978. évi IV. - elkövetéskor hatályban lévő - törvényt alkalmazta, mivel ekkor a szabadságvesztés kiszabásakor nem a büntetési tétel középértéke volt az irányadó - ellentétben az elbíráláskori törvénnyel -, ami összhatásában valamennyi vádlottra kedvezőbb, mint a 2013. július 1. napjától hatályos 2012. évi C. törvény. A vádlottak terhére megállapított bűncselekmények büntetési tétele azonos, nem változott az enyhítő szakasz alkalmazhatóságának szabálya sem, akár csak a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezések.

E körben szükséges utalni arra, hogy főszabály szerint a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, kivéve, ha a cselekmény elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálendő el, mert ebben az esetben az új törvényt kell alkalmazni (1978. évi IV. törvény 2. §).

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényszék a büntetés kiszabásakor kevésbé, vagy egyáltalán nem vette figyelembe a bűncselekmények elkövetésétől az elsőfokú elbírálásig eltelt több éves időtartamot. Még nagyobb nyomatékval kellett értékelni az elsőfokú elbírálástól (2012. január 10.) a másodfokú felülbírálatig eltelt közel 2 éves időt. Erre tekintettel az ítéletábra **az** I. r. vádlott büntetéseit 8 év 6 hónap fegyházbüntetésre és ezzel összhangban a közügyektől eltiltás tartamát 8 évre enyhítette.

Ehhez mérten kellett megállapítani a vádlott-társak büntetését, minthogy ő valamennyi bűncselekmény elkövetésében részt vett.

az II. r. vádlott 5 rb. zsarolás büntetében vett rész, **a** IX. r., **a** XVI. r., **a** XVII. r. és **a** XVIII. r. vádlottak kizárólag csak 1 rb. zsarolás büntetében érintettek. A zsarolás büntetése minősített cselekmény büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, halmazati büntetés kiszabása esetén a büntetési tétel felső határa a felével emelkedik, 12 évre (Btk. 85. § (2) és (3) bekezdés).

a III. r. vádlott szerepet játszott a rablás büntettében, mint társtettes, azonban 5 rb. zsarolás büntette helyett (lásd **az** I. r. vádlottat) 3 rb. róható a terhére, abból is 2 rb. kísérlet volt. E vádlott beismerő vallomása szolgált elsősorban alapul a tényállás megállapításához.

a IV. r. vádlott vonatkozásában értékelni kell azt, hogy a terhére megállapított rablás büntettében, valamint a 2 rb. zsarolás büntettében, mint bűnsegédi bűnrészes vett részt.

E körülményekből kiindulva **a** II. r., **a** III. r., valamint **a** IV. r. vádlottak büntetését - a valóban kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmények ellenére - az ítélőtábla eltúlzott mértékűnek találta, ezért a szabadságvesztések tartamát a rendelkező részben írtak szerint enyhítette, ehhez mérten a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét is.

a II. r. vádlott vonatkozásában a törvényszék tévesen a szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, figyelemmel a Btk. 42. §-a (2) bekezdésnek b/2. pontjára. E törvényhely felsorolásában egyáltalán nem szerepel a zsarolás büntette, ezért az ítélőtábla e vádlott szabadságvesztésének végrehajtási fokozatát börtönre változtatta, figyelemmel a Btk. 43. §-ának a/ pontjára, valamint arra, hogy a Btk. 45. §-a (2) bekezdése alkalmazásának - a törvényben előírtól eggyel szigorúbb végrehajtási fokozat - nem volt oka.

a IX. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság a zsarolás büntettének kísérletét állapította meg a befejezett bűncselekmény helyett. A Btk. 87. §-ának (3) bekezdése értelmében a kísérlet és bűnsegély esetében ha e törvényhely (2) bekezdésének a-d/ pontjai alapján kiszabható büntetés is túl szigorú, a büntetést a (2) bekezdés soron következő pontja alapján kell kiszabni. Ennek következtében a Btk. 87. §-a (2) bekezdésének e/ pontja alapján lehetőség van pénzbüntetés kiszabására is.

a IX. r. vádlott kizárólag egy bűncselekmény kísérletében vett részt, mint felbujtó, ezért közel 5 év távlatában a szabadságvesztés kiszabását eltúlzott joghátrányként értékelte a másodfokú bíróság - szem előtt tartva a konkrét elkövetői magatartást is - ezért az enyhítő szakasz alkalmazásával a rendelkező részben írt 175 000 Ft pénzbüntetést szabott ki vele szemben a Btk. 51. §-ának (1) és (2), illetve (3) bekezdése értelmében. A pénzbüntetés napi tételeinek számát az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát figyelembe véve állapította meg, míg az egy napi tétel összegét a több éves nyugat-európai munkavégzést értékelve határozta meg.

A másodfokú bíróság a Btk. 52. §-ának (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés átváltoztatásáról annak meg nem fizetése esetén.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés csak végrehajtandó szabadságvesztés esetén kerülhet alkalmazásra, ezért ennek kiszabására vonatkozó rendelkezést mellőzni kellett, ahogy a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelését is.

Az ítélőtábla **a** XVI. r., **a** XVII. r. és **a** XVIII. r. vádlottak esetében - értékelve szerepüket a terhükre rótt bűncselekményben - nem látott lehetőséget a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetések enyhítésére.

Mindezek alapján a vádlottakkal szemben részben megváltoztatott, részben érintetlenül hagyott büntetések összhangban állnak az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel, nem utolsósorban az érintett vádlottak társadalomra veszélyességének fokával, azok szükségesek, de elegendőek is a Btk. 37. §-ában rögzített büntetési célok érvényre juttatásához, s egyben tükrözik a belső arányosság követelményét is.

Az eddig írtakra tekintettel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta. **a IX. r.** vádlott tekintetében figyelemmel volt a Be. 531. §-ának (5) bekezdésére is.

az I. r. és **a II. r.** vádlottak vonatkozásában az ítélet tábla az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámította a Btk. 99. §-ának (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

A védelmi jogorvoslat **az I. r.**, **a II. r.**, **a III. r.**, **Ia IV. r.**, és **a IX. r.** vádlottaknál eredményes volt, ezért az ítélet tábla e vádlottakat a Be. 381. §-ának (2) bekezdését alkalmazva mentesítette a másodfokú bírósági eljárásban felmerült bűnügyi költség viselése alól, míg a többi érintett vádlottat a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Végezetül a másodfokú bíróság rögzítette **a IX. r.** vádlott időközben megváltozott lakcímét és személyazonosító igazolványának számát, amit feltüntetett **a XVI. r.** és **a XVIII. r.** vádlottak esetében is.

Megjegyzi az ítélet tábla, hogy az elsőfokú ítélet bevezető részében a 2011. május 3-25. napjáig terjedő tárgyalási határnapok rögzítése a tárgyalás megismétlése (2011. május 31.) miatt szükségtelen.

B u d a p e s t, 2013. december 10.

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Budapest Környéki Törvényszék 18.B.61/2010/345. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal **az I. r.**, **a II. r.**, **a III. r.**, **a IV. r.**, **a IX. r.**, **a XVI. r.**, **a XVII. r.** és **a XVIII. r.** vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett és **a XVI. r.**, **a XVII. r.**, valamint **a XVIII. r.** vádlottakkal szemben a kiszabott szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

B u d a p e s t, 2013. december 10.

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.

**Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.477/2013/6.**

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, **2014. május 21.** napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A bünszövetségben elkövetett rablás büntette és más bűncselekmények miatt a **XI.r. vádlott** ellen indult bűnügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2012. január 10. napján kelt 18.B.61/2010/345. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Budapest Környéki Törvényszék a 2012. január 10. napján kihirdetett 18.B.61/2010/345. számú ítéletében a XI.r. vádlottat a Btk. 323. § (1) bekezdésébe ütköző a (2) bekezdés c./ pontja II. fordulata szerint minősülő felbujtóként elkövetett zsarolás büntette miatt - mint többszörös visszaesőt - 2 (kettő) évi - végrehajtásában 5 (öt) évi próbaidőre felfüggesztett - fegyházbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a XI.r. vádlott pártfogó felügyelet alatt áll. Kötelezte 108.000 forint bűnügyi költség megfizetésére, és vádlott-társaival egyetemlegesen további 10.600 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész az ítéletet tudomásul vette, a XI.r. vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.696/2012/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a XI.r. vádlott tekintetében is.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyben 2013. december 10-én tartott tárgyalásán a XI.r. vádlott ügyét elkülönítette, majd a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét felülbírálván ítéletet hozott az I.r. vádlott és társaival szemben.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a XI.r. vádlott tekintetében a Be. 360. § (4) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta felül, mivel álláspontja szerint annak feltételei maradéktalanul fennállnak.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 349. § (1) bekezdése alapján csak a XI.r. vádlott tekintetében bírálta felül. Megállapítható, hogy az elsőfokú ítélettel szemben bejelentett perorvoslatokat követően a Fővárosi Ítéltábla másodfokú eljárásában jogerős határozatot hozott a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben. a XI.r. vádlott tekintetében erre azért nem került sor, mivel a büntetőügyét a vádlott-társaitól elkülönítette.

A Fővárosi Ítéltábla felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, tárgyalásán a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, és ítéletének 5. tényállási pontját, amely érinti a XI.r. vádlott büntetőjogi felelősségét mérlegelési jogkörében állapította meg.

a XI.r. vádlott a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, az elsőfokú bíróság ezzel szemben ítéletének tényállását elsősorban a VII.r. vádlott önmagát is terhelő vallomására alapozta. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ezen kívül figyelembe vette I., III., VIII.r. vádlottak következetes, egybehangzó vallomását, amikor a XI.r. vádlott tekintetében marasztaló tényállást állapított meg. A bizonyítékokat értékelő tevékenysége a logika szabályainak megfelel, az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is teljes körűen eleget tett. Az elsőfokú bíróság ítélete a másodfokú bíróság álláspontja szerint mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért az felülbírálatra alkalmas.

a XI.r. vádlott felmentésre érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdései alapján a másodfokú bíróság csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén mérlegelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat. A XI.r. vádlott és védője a fellebbviteli eljárásban olyan új tényre, vagy bizonyítékokra nem hivatkoztak, amely alapján a másodfokú bíróság szükségesnek találta volna további bizonyítási eljárás lefolytatását, illetve miként arra korábban is utalt, a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletét megalapozottnak ítélte, ezért további bizonyítási eljárás szükségessége e miatt sem merülhetett fel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezések lényegében az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységét támadják, amelyek az előzőekben írtakra figyelemmel eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett XI.r. vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette a cselekményét az 1978. évi IV. törvény 323. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés c./ pontja II. fordulata szerint minősülő felbujtóként hivatalos eljárás színlelésével elkövetett zsarolás büntettének.

A másodfokú bíróság a vádlott cselekményének elbírálásakor a fellebbviteli eljárásban a Btk. 2. §-ára figyelemmel a cselekmény elkövetésekor hatályos büntető törvénykönyvet vette figyelembe, mivel az elbírálásakor hatályos Btk. nem teszi lehetővé a vádlott cselekményének kedvezőbb elbírálását.

Az elsőfokú bíróság jogi okfejtésével a fellebbviteli bíróság maradéktalanul egyetértett. Helyesen járt el, amikor ítéletében foglalkozott a rablás, illetve a zsarolás bűncselekményének elhatárolásával, és arra a következtetésre jutott, hogy XI.r. vádlott az 1978. évi IV. törvény 323. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés c./ pontja II. fordulata szerint minősülő felbujtóként elkövetett hivatalos minőség színlelésével elkövetett zsarolás büntettét valósította meg tényállásban írt cselekményével. Az irányadó tényállás szerint a XI.r. vádlott volt az, aki kialakította a VII.r. vádlottban azt az elhatározást, hogy részt vegyen I. és III.r. vádlottakkal együtt egy színlelt rendőri eljárásban, amelynek célja az volt, hogy a sértettet megkárosítsák. XI.r. vádlott a cselekmény elkövetésének közelében tartózkodott, tudata maradéktalanul átfogta annak a bűncselekménynek - a Btk. 323. § (2) bekezdés c./ pontjában írt zsarolás büntettének - tényállási elemeit, amelyre felbujtotta VIII.r. vádlottat, a bűncselekményt pedig VIII.r. vádlott társaival együtt elkövette. A másodfokú bíróság tehát mindenben osztotta az elsőfokú bíróság cselekmény jogi minősítésével kapcsolatban ítélete 68-73. és 78-80 oldalán kifejtett okfejtését. Helyesen állapította meg, hogy XI.r. vádlott többszörös visszaesően minősül.

A vádlott büntetésének enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a XI.r. vádlott tekintetében a bűnösségi körülményeket, és a többszörös visszaeső vádlottal szemben inkább enyhe, mint eltúlzott büntetést állapított meg, amikor a törvényi minimumban határozta meg a szabadságvesztés büntetés tartamát, és lehetőséget látott annak próbaidőre történő felfüggesztésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint akkor sem tévedett, amikor a felfüggesztés tartamát a lehető leghosszabb időben határozta meg, és a törvény kötelező rendelkezése alapján járt el amikor megállapította meg, hogy a többszörös visszaeső XI.r. vádlott pártfogó felügyelet alatt áll. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú büntető tanács által meghatározott büntetés szükséges a büntetési célok elérésére, annak további enyhítése nem indokolt.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítélőtábla helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú bíróság határozata a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alpszik.

Budapest, 2014. május 21. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék ítélete a XI.r. vádlott vonatkozásában jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

, 2014. május 21. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő